

Albert Smittbakk, Stoughton.

0. (Kor gamal var du då du kom til Amerika?) je var no& åv&r ått& år.
 (Åja, du kan hugsa då du kom altså?) å ja. kåmm i - i attn hundr&
 å ~~min~~ fir& å sötti. (Kva slags båt var det du kom med då?) d& var
 seil&ip. dm kalt& de §ipp& pånt&kårvu. å de - den seilt& m& åss
 på isbærj, så vi tøyt& vi sku ha ~~me~~ voRtt& i §ø'n. d& var sånn
^e
 fråsk vinn dønn natta mén så var d& så §ya å möRtt; d& brukte å
 (two?)
 stå to på vakt, mn døn natta hæpn& d& te å stå bar& enn å d& var så
1. möRtt - å så såg n øt lysglimt, såm bøli §ya - de var en spatt i
 §ya. sto n å såg på alt de te d& var f&r sëint, så skreik n isbærj;
 d& var klåkka tåll åm natta. å da støyt& a på så att& vi håpp& i
 køya dør vi låg. å ræssåm d& var da så kåmm "kaftein'n, ~~xxx~~ skræk
 nerijønnom ~~veri romm& teøss~~ - opp alle mann å b&red ed&r te dødn,
 san, hær ø ijy&n rødniy? da ble d& lev&n på skuta. somm& ba te
 gud å somm& såjjø å somm& fårbann& ~~finna~~ §øfålk&, såm ikk& såg øtt&r
 . var så fært. tøyt& hann de att& han sku ha tatt ner rød-
 nijsbåta å tøtt& luka å latt åss gå te båtns. å mn så kåmm n på
 an'nstyrmann, ~~ik~~ at n skulle gå ne å se åm skuta tok vattn ~~M~~ neri
2. last&romm&. ~~me ø lykt han i unni~~ så kåm de ikk& no& vann,
 så kåm n opp att, ~~me ø~~ låt ikk& så san, hær - skuta tar
 ijy- ikk& vann. ja så låg ~~eller h~~ dem kået& dz hel&
 natta te åm mår&n, så kåmm de ei - ei ejy&lsk kølksut& va tili ~~em~~
 om mårren klåkka fir&, kåmm åv&r å sku jølp& dm, dm låg - døn ~~xxx~~fär-
 mastra øll&r å ær de di kall&r a, dønn stikk&r utåv&r §ipp&, dønn
 blei sent lik& inni bak&rst& enn'n på skuta. fårmastrva av§li'n,
 mittmastra, tåpp&n tå dønn, va av§li'n, å tøu å is å ~~xxx~~ alt låg i
 ei røys på døkk&. di jekk (Anders Juve: Det var seilskip?) ja Sur.
3. d& va(r) non tå di i fytninga at 'stim'båtan& bynt& å kåm'm på m&n
 d& var så dyrt. ja så var domm da å sku jølp& å klir& døkk&. m&n

å hadd& ikk&
no& slaks styr& ell&r no'n tiŋn. men da fēmm da&r var fæli så
opp att mast å seil ijønn, så vi seilt&. å dønn kølkskuta
narra, dm skull& ikk& (itt&?) reis& ifra åss, han sku varda så
will& at dm kunn& få gå te'bars att&, tebars på skuta å få mat.
fekk ikk& ta me sei no'n tiŋn. mått& ligg& på døkk& akkorat såm
n'n - trestubb&r. men så reist&

dm vi såg ikk& no mer t&el dm n&est& m&arran. nåkså rart var d&
kåm inn i 'kve-
b&ekk to da&r f&or dom. å da dom kåmm d&r, så sko dm tebars att& å
se på skuta da å finn& matst&affi& sin& å se åv&r tjistn (?) sin&.
d&m mått& ha mat §ölv& rikti- me åk på reisa. å da hadd& somm& v&ori
så stygg& at dom hadd& br&ukt opp tjistn doms å tatt de b&est& av matn
doms. dom var så magr& å utsult& dom såg ut s&m d&odni&jr. ja.
(På resten av plata fortel Smittbakk om lagnaden sin i Amerika, men
mindre variert og livleg enn denne fyrste parten av opptaket.)